

MÅNDAG DEN 6 JANUARI

Trettondedag jul
EPIFANIA – HERRENS UPPENBARELSE
Högtid

Första läsningen

Jes 60:1–6

Res dig, stråla i ljus! Ditt ljus är här,
Herrens härlighet går upp över dig.
Jorden är höljd i mörker,
töcken omger folken,
men över dig skall Herren stråla,
över dig skall hans härlighet visa sig.
Folken skall vandra mot ditt ljus,
kungar mot glansen av din soluppgång.
Lyft blicken och se dig omkring!
Alla samlas och kommer till dig.
Dina söner kommer från fjärran,
dina döttrar bär man i famnen.
När du ser det skall du stråla av lycka,
ditt hjärta skall bäva och bulta,
när havets skatter kommer i din ägo
och folkens rikedomar blir dina.
Kameler i mängd skall fylla ditt land,
dromedarer från Midjan och Efa.
Från Saba kommer de alla
med last av guld och rökelse,
och de förkunnar Herrens ära.

Responsoriepsalm

Ps 72:1–2, 7–8, 10–13 (R. jfr Ps 95:6)

När responsoriepsalmen sjungs så används texten i Cecilia 650. När den läses används följande text:

R. Kom, låt oss tillbe Herren och falla ned inför honom.

Gud, ge kungen dina lagar,
kungasonen din rättvisa ordning,
så att han rättrådigt dömer ditt folk
och låter dina betryckta få sin rätt. R.

Låt rättvisa grönska i alla hans dagar
och fred och välgång råda,
tills ingen måne lyser mer.
Må han härska från hav till hav,
från floden till världens ände. R.

Kungar från Tarshish och fjärran kuster
 skall komma med gåvor,
kungar från Saba och Seba
 skall bära fram sin tribut.
Honom skall alla kungar hylla,
 alla folk skall tjäna honom. R.

Han räddar den fattige som ropar,
 den arme som ingen hjälper.
Han förbarmar sig över de svaga och fattiga,
 räddar de fattigas liv. R.

Andra läsningen

Ef 3:2–3a, 5–6

Ni har hört om Guds plan med den nåd han gav mig med tanke på er; genom en uppenbarelse avslöjades hemligheten för mig. För människorna i tidigare släktled hade den inte avslöjats så som den nu har uppenbarats i anden för hans heliga apostlar och profeter: tack vare Kristus Jesus är hedningarna genom evangeliet arvingar som vi, tillhör samma kropp som vi och har del i löftet som vi.

Halleluja

Jfr Matt 2:2

V. Vi har sett hans stjärna i östern
och har kommit för att tillbedja honom.

Evangelium

Matt 2:1–12

När Jesus hade fötts i Betlehem i Judeen på kung Herodes tid kom några österländska stjärntydare till Jerusalem och frågade: »Var finns judarnas nyfödde kung? Vi har sett hans stjärna gå upp och kommer för att hylla honom.« När kung Herodes hörde detta blev han oroad, och hela Jerusalem med honom. Han samlade alla folkets överstepräster och skriftlärda och frågade dem var Messias skulle födas. De svarade: »I Betlehem i Judeen, ty det står skrivet hos profeten: *Du Betlehem i Juda land är ingalunda ringast bland hövdingar i Juda, ty från dig skall det komma en hövding, en herde för mitt folk Israel.*«

Då kallade Herodes i hemlighet till sig stjärntydarna och förhörde sig noga om hur länge stjärnan hade varit synlig. Sedan skickade han dem till Betlehem. »Bege er dit och ta noga reda på allt om barnet«, sade han, »och underrätta mig när ni har hittat honom, så att också jag kan komma dit och hylla honom.« Efter att ha lyssnat till kungen gav de sig i väg, och stjärnan som de hade sett gå upp gick före dem, tills den slutligen stannade över den plats där barnet var. När de såg stjärnan fylldes de av stor glädje. De gick in i huset, och där fann de barnet och Maria, hans mor, och föll ner och hyllade honom. De öppnade sina kistor och räckte fram gåvor: guld och rökelse och myrra. I en dröm blev de sedan tillsagda att inte återvända till Herodes, och de tog en annan väg hem till sitt land.

WARDAGAR I JULTIDEN
efter Epifania

TISDAG DEN 7 JANUARI

Läsning

1 Joh 3:22 – 4:6

Mina kära, vad vi än ber om får vi av Gud, eftersom vi håller hans bud och gör det som behagar honom. Och detta är hans bud: att vi skall tro på hans son Jesu Kristi namn och älska varandra så som han har befallt oss. Den som håller Guds bud förblir i Gud och Gud i honom. Och att han förblir i oss vet vi av anden som han har gett oss.

Mina kära, sätt inte tro till alla andar utan pröva om de kommer från Gud, ty många falska profeter har gått ut i världen. Så kan ni se vilken ande som är Guds: varje ande som erkänner att Jesus Kristus har kommit i mänsklig gestalt är från Gud, men den ande som förnekar Jesus är inte från Gud. Det är Antikrists ande, som ni har hört skall komma och som redan nu är i världen. Men ni, mina barn, är från Gud och ni har besegrat de falska profeterna, ty han som är i er är större än han som är i världen. De kommer från världen, och därför talar de som världen, och världen lyssnar på dem. Men vi kommer från Gud. Den som känner Gud, han lyssnar på oss; den som inte kommer från Gud, han lyssnar inte på oss. Så kan vi skilja mellan sanningens ande och villfarelsens ande.

Responsoriepsalm

Ps 2:7-8, 10-11 (R. 8a)

R. Jag skall ge dig folken till arvedel.

Herren sade till mig: »Du är min son,
jag har fött dig i dag.
Begär av mig, så skall jag ge dig folken till arvedel
och jordens ändar till egendom.« R.

Så kom nu till förstånd, ni konungar,
låt varna er, ni domare på jorden.
Tjäna Herren med fruktan,
och kyss hans fötter med bävan. R.

Halleluja

Jfr Matt 4:23

V. Jesus förkunnade budskapet om riket
och botade alla slags sjukdomar bland folket.

Evangelium

Matt 4:12-17, 23-25

När Jesus hörde att Johannes hade blivit fängslad, vände han tillbaka till Galileen. Han lämnade Nasaret och slog sig ner i Kafarnaum, som ligger vid sjön, i Sebulons

och Naftalis land, för att det som sagts genom profeten Jesaja skulle uppfyllas: *Sebulons land och Naftalis land ner mot sjön, på andra sidan Jordan, hedningarnas Galileen – folket som bor i mörker har sett ett stort ljus, och för dem som bor i dödens land och skugga har ljuset gått upp.* Från den tiden började Jesus förkunna: »Omvänd er. Himmelriket är nära.«

Han vandrade omkring i hela Galileen och undervisade i synagogorna, förkunnade budskapet om riket och botade alla slags sjukdomar och krämpor bland folket. Ryktet om honom spred sig i hela Syrien, och man förde till honom alla som led av olika sjukdomar och plågor, besatta, fallandesjuka och förlamade, och han botade dem. Och stora skaror följde honom, folk från Galileen och Dekapolis, från Jerusalem och Judeen och från andra sidan Jordan.

ONSDAG DEN 8 JANUARI

Läsning

1 Joh 4:7-10

Mina kära, låt oss älska varandra, ty kärleken kommer från Gud, och den som älskar är född av Gud och känner Gud. Men den som inte älskar känner inte Gud, eftersom Gud är kärlek. Så uppenbarades Guds kärlek hos oss: han sände sin ende son till världen för att vi skulle få liv genom honom. Detta är kärleken: inte att vi har älskat Gud utan att han har älskat oss och sänt sin son som försoningsoffer för våra synder.

Responsoriepsalm

Ps 72:1-4b, 7-8 (R. 11)

R. Kom, låt oss tillbedja Herren och falla ned inför honom.

Gud, ge dina lagar åt konungen,
åt konungasonen din rättfärdighet.
Må han rättrådigt döma ditt folk
och ge dina betryckta deras rätt. R.

Må berg och höjder bringa välstånd åt folket
när rättvisan råder i landet.
Han skall skaffa rätt åt de betryckta i folket. R.

I hans dagar må rättfärdigheten blomstra,
och freden råda, tills ingen måne mer finns.

Må han härska från hav till hav,
från floden intill jordens gränser. R.

Halleluja

Luk 4:18

V. Herren har sänt mig
att frambära ett glädjebud till de fattiga
och att förkunna befrielse för de fångna.

Vid den tiden fick Jesus se en stor skara människor. Han fylldes av medlidande med dem, för de var som får utan herde, och han undervisade dem länge. När det redan var sent på dagen, kom lärjungarna till honom och sade: »Trakten är öde, och det är sent. Låt dem ge sig av så att de kan gå bort till gårdarna och byarna här omkring och köpa sig något att äta.« Han svarade: »Ge dem något att äta, ni själva.« – »Skall vi gå och köpa bröd åt dem för tvåhundra denarer och ge dem att äta?« frågade de. Han sade: »Hur många bröd har ni? Gå och se efter.« De tog reda på det och sade: »Fem bröd, och så två fiskar.« Då lät han dem säga åt folket att slå sig ner i matlag där det fanns grönt gräs. Och de lade sig ner i grupper om hundra eller femtio. Han tog de fem bröden och de två fiskarna, såg upp mot himlen och läste tackbönen. Sedan bröt han bröden och gav dem åt lärjungarna, för att de skulle dela ut dem åt folket. Också de två fiskarna fördelade han så att alla fick. Alla åt och blev mätta, och man plockade tolv korgar fulla med brödbitar och fisk. Det var fem tusen män som hade ätit.

TORSDAG 9 JANUARI

Läsning

1 Joh 4:11–18

Mina kära, om Gud har älskat oss så, måste också vi älska varandra. Ingen har någonsin sett Gud. Men om vi älskar varandra, är Gud alltid i oss, och hans kärlek har nått sin fullhet i oss. Han har gett oss sin ande, och därför vet vi att vi förblir i honom och han i oss. Vi har sett och kan vittna om att Fadern har sänt sin son att rädda världen. Om någon bekänner att Jesus är Guds son, förblir Gud i honom och han i Gud. Och vi har lärt känna den kärlek som Gud har till oss och tror på den.

Gud är kärlek, och den som förblir i kärleken förblir i Gud och Gud i honom. I detta har kärleken nått sin fullhet hos oss: att vi kan vara frimodiga på domens dag, ty sådan som Kristus är, sådana är vi i denna världen. Rädsla finns inte i kärleken, utan den fullkomliga kärleken fördriver rädslan, ty rädsla hör samman med straff, och den som är rädd har inte nått kärlekens fullhet.

Responsoriepsalm

Ps 72:2, 10–13 (R. 11)

R. Kom, låt oss tillbedja Herren och falla ned inför honom.

Gud, ge dina lagar åt konungen,
 åt konungasonen din rättfärdighet.
Må han rättrådigt döma ditt folk
 och ge dina betryckta deras rätt. R.

Kungarna från Tarshish och kustländerna
 skall komma med skänker,
kungarna av Saba och Seba frambära gåvor.

Alla kungar måste falla ned för hans fötter,
alla folk måste tjäna honom. R.

Ty han skall rädda den fattige som ropar,
den betryckte och den som ingen hjälper.
Han skall vara god mot den arme och fattige,
de fattigas liv skall han rädda. R.

Halleluja

Jfr 1 Tim 3:16

V. Välsignad är du som förkunnats bland folken,
välsignad är du som vunnit tro i världen.

Evangelium

Mark 6:45–52

När de fem tusen hade ätit befallde Jesus sina lärjungar att stiga i båten och fara i förväg över till Betsaida, medan han själv skickade hem folket. När han hade skilts från dem, gick han upp på berget för att be. På kvällen var båten mitt ute på sjön, och han var ensam kvar på land. Han såg hur de slet vid årorna därför att de hade motvind. Strax före gryningen kom han till dem, gående på vattnet, och han var på väg förbi dem. När de fick se honom gå på vattnet, trodde de att det var en vålnad, och de skrek till, för alla såg de honom och blev förskräckta. Men han talade genast till dem och sade: »Lugn, det är jag. Var inte rädda.« Och han steg i båten till dem, och vinden lade sig. Men de blev utom sig av häpnad, för de hade inte förstått något av detta med bröden, utan de var förstockade.

FREDAG 10 JANUARI

Läsning

1 Joh 4:19–5:4

Mina kära, vi älskar därför att Gud först älskade oss. Om någon säger: »Jag älskar Gud« men hatar sin broder, då ljuger han. Ty den som inte älskar sin broder, som han har sett, kan inte älska Gud, som han inte har sett. Och detta är det bud som han har gett oss: att den som älskar Gud också skall älska sin broder.

Var och en som tror att Jesus är Kristus, han är född av Gud, och den som älskar fadern älskar också hans barn. Att vi älskar Guds barn ser vi därav att vi älskar Gud och håller hans bud. Ty detta är kärleken till Gud: att vi håller hans bud. Hans bud är inte tunga, eftersom alla som är födda av Gud besegrar världen, och detta är den seger som har besegrat världen: vår tro.

Responsoriepsalm

Ps 72:2, 14–15bc, 17 (R. 11)

R. Kom, låt oss tillbedja Herren och falla ned inför honom.

Gud, ge dina lagar åt konungen,
åt konungasonen din rättfärdighet.

Må han rättrådigt döma ditt folk
och ge dina betryckta deras rätt. R.

Han skall rädda dem från våld och förtryck,
deras blod är dyrbart i hans ögon.
Ständigt må man be för honom,
alltid välsigna honom. R.

Hans namn skall bestå i evighet,
så länge solen skiner må hans namn bäras vidare.
Genom honom skall alla jordens stammar bli välsignade.
Må alla hedningar prisa honom salig. R.

Halleluja

Jfr Luk 4:18

V. Herrens Ande är över mig,
han har smort mig till att frambära ett glädjebud.

Evangelium

Luk 4:14-22a

Vid den tiden återvände Jesus med Andens kraft inom sig till Galileen, och ryktet om honom spred sig i hela trakten. Han undervisade i deras synagogor, och alla lovprisade honom.

Han kom till Nasaret, där han hade växt upp, och på sabbaten gick han till synagogan, som han brukade. Han reste sig för att läsa, och man gav honom profeten Jesajas bok. När han öppnade den, fann han det ställe där det står skrivet: *Herrens ande är över mig, ty han har smort mig till att frambära ett glädjebud till de fattiga. Han har sänt mig att förkunna befrielse för de fångna och syn för de blinda, att ge de förtryckta frihet och förkunna året som Herren har valt.* Han rullade ihop boken och gav den tillbaka till tjänaren och satte sig. Alla i synagogan hade sina blickar riktade mot honom. Då började han tala till dem och sade: »I dag har detta skriftställe gått i uppfyllelse inför er som hör mig.« Alla prisade honom och häpnade över de ljuvliga ord som utgick ur hans mun.

LÖRDAG 11 JANUARI

Läsning

1 Joh 5:5-13

Mina kära, vem kan besegra världen utom den som tror att Jesus är Guds son? Han är den som kom genom vatten och blod, Jesus Kristus. Inte bara med vattnet utan med både vattnet och blodet. Och Anden är den som vittnar, ty Anden är sanningen. Det är tre som vittnar: Anden, vattnet och blodet, och dessa tre är samstämmiga. Vi godtar ju människors vittnesbörd, men Guds betyder mer, ty detta är Guds vittnesbörd: han har vittnat om sin son. Den som tror på Guds son har tagit emot vittnesbördet i sitt inre. Den som inte tror på Gud gör honom till lögnare, eftersom han inte tror på det vittnesbörd Gud har gett om sin son. Och detta är vittnesbördet:

Gud har gett oss evigt liv, och det livet finns i hans son. Den som har hans son har livet. Den som inte har Guds son har inte livet.

Detta skriver jag till er som tror på Guds sons namn, för att ni skall veta att ni har evigt liv.

Responsoriepsalm

Ps 147:12–15, 19–20 (R. 12a)

R. Jerusalem, prisa Herren
eller: Halleluja.

Jerusalem, prisa Herren,
Sion, lova din Gud.
Han har gjort bommarna för dina portar fasta,
han har välsignat dina söner. R.

Han skaffar dina gränser fred,
han mättar dig med bästa vete.

Han sänder ut sitt ord över jorden,
hans befallning skyndar iväg med hast. R.

Han har förkunnat för Jakob sitt ord,
för Israel sina stadgar och bud.
Så har han inte gjort för något främmande folk,
och hans bud, dem känner de inte. R.

Halleluja

Jfr Matt 4:23

V. Jesus förkunnade budskapet om riket
och botade alla slags sjukdomar bland folket.

Evangelium

Luk 5:12–16

När Jesus var i en av städerna, stod där en man som var full av spetälska. Han fick se Jesus och kastade sig till marken framför honom och bad: »Herre, vill du, så kan du göra mig ren.« Jesus sträckte ut handen, rörde vid honom och sade: »Jag vill. Bli ren!« Genast försvann spetälskan. Han förbjöd honom att tala om det för någon. »Men gå och visa dig för prästen, och ge det offer för din rening som Mose har bestämt. Det blir ett vittnesbörd för dem.«

Emellertid spred sig ryktet om honom alltmer, och stora skaror samlades för att lyssna på honom och bli botade från sina sjukdomar. Men han hade dragit sig undan till öde trakter för att be.

SÖNDAG DEN 12 JANUARI

HERRENS DOP

Fest

Första läsningen

Jes 42:1-4, 6-7

Detta är min tjänare som jag ger kraft,
min utvalde som jag har kär.
Jag låter min ande komma över honom,
han skall föra ut rätten till folken.
Han ropar inte, han höjer inte rösten,
hans stämman hörs inte på gatorna.
Det knäckta strået bryter han inte av,
den tynande lågan släcker han inte.
Trofast skall han föra ut rätten.
Han skall inte tyna bort eller knäckas,
innan han fört rätten till seger på jorden.
Fjärran länder väntar på hans undervisning.
Jag, Herren, har i min trohet kallat dig,
jag tar dig vid handen och skyddar dig.
Genom dig ingår jag ett förbund med mitt folk
till ett ljus för de andra folken.
Du skall öppna de blindas ögon
och befria de fångna ur fångelset,
ur fångelsehålan dem som sitter i mörkret.

Responsoriepsalm

Ps 29:1-4, 9c-10 (R. 11b)

När respensoriepsalmen sjungs så används texten i Cecilia 626. När den läses används följande text:

R. Herren välsignar sitt folk med fred.

Ära Herren, ni gudasöner,
ära Herrens majestät,
ära Herrens höga namn,
fall ner inför Herren i helig skrud! R.

Herrens röst över vattnen!
Ärans Gud dundrar,
Herren hörs över de stora vattnen.
Herrens röst i sin kraft,
Herrens röst i sin prakt. R.

Allt i hans tempel ropar: »Ära!«
Herren tronar ovan himmelshavet,

Herren tronar som konung för evigt. R.

Andra läsningen

Apg 10:34–38

När Petrus var i Caesarea, hos Cornelius, tog han till orda: »Nu förstår jag verkligen att Gud inte gör skillnad på människor utan tar emot var och en som fruktar honom och som gör vad som är rättfärdigt, vilket folk han än tillhör. Detta var ordet som Gud sände till israeliterna med budskapet om fred genom Jesus Kristus – han är allas herre. Ni känner till det som har skett i hela Judeen, med början i Galileen efter det dop som Johannes predikade: hur Jesus från Nasaret blev smord av Gud med helig ande och kraft och hur han vandrade omkring och gjorde gott och botade alla som var i djävulens våld; Gud var med honom.«

Halleluja

Jfr Mark 9:6

V. Från den öppnade himlen hördes Faderns röst:
»Detta är min älskade Son. Lyssna till honom.«

Evangelium

Matt 3:13–17

Vid den tiden kom Jesus från Galileen till Johannes vid Jordan för att döpas av honom. Men Johannes ville hindra honom och sade: »Det är jag som behöver döpas av dig, och nu kommer du till mig.« Jesus svarade: »Låt det ske. Det är så vi skall uppfylla allt som hör till rättfärdigheten.« Då lät han det ske. När Jesus hade blivit döpt steg han genast upp ur vattnet. Himlen öppnade sig, och han såg Guds ande komma ner som en duva och sänka sig över honom. Och en röst från himlen sade: »Detta är min älskade son, han är min utvalde.«